

***Департамент культури і туризму, національностей та релігій
Чернігівської облдержадміністрації***

КЗ «Чернігівська обласна бібліотека для дітей»

Письменники Чернігівщини – дітям!

Зозуля накувала: 100 років від дня народження

ІВАНА ЙОСИПОВИЧА СОЧИВЦЯ

Пам'ятка юному читачеві

Чернігів-2017

ББК 91.9:83

УДК 016:8

Укладач Л. М. Казакова

Редактор В. М. Вересоцька, О. М. Волченко

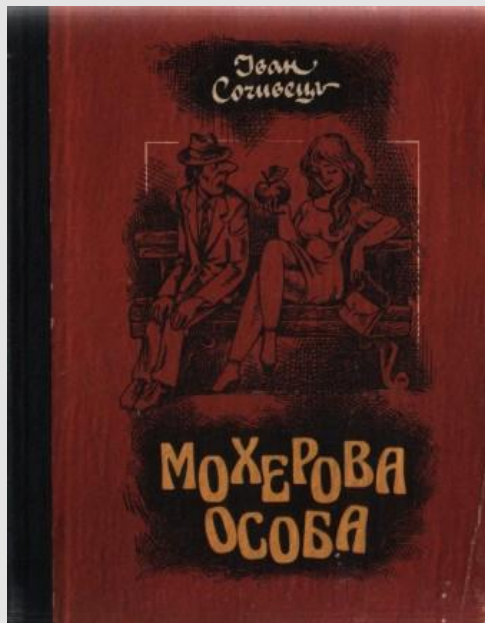
Відповідальна за випуск Т. М. Ключ

«Зозуля накувала: 100 років від дня народження І.Й.Сочивця»
(Письменники Чернігівщини-дітям) : пам'ятка юним читачам /
Чернігівська обласна бібліотека для дітей ; уклад. Л. М. Казакова. –
Чернігів, 2017. – 6 с.

Пам'ятка присвячена чернігівському письменнику-гумористу Івану
Йосиповичу Сочивцю, лауреату премії імені Остапа Вишні.

Гуморист Іван Сочивець появився на світ 9 травня 1917 року в селі Лебедівці Козелецького району Чернігівської області в селянській сім'ї.

Про дитячі роки письменник розповів у біографічній повісті «Вранішня роса, або Народження гумориста». Взагалі, весь життєвий шлях нашого героя можна пізнати за його творами.

1936 року Іван закінчує хіміко-біологічний факультет Чернігівського державного університету імені Т.Шевченка (учительський інститут), вчителює у Вінницькій області, а уже 1938 року став директором Краси́лівської семирічної школи, далі пішов працювати по партійній справі. «Закінчив педагогічний інститут... а виправ з мене гумор. Повернувся з війни, пішов у пресу, районну, обласну, а на поверхню... вилізав гумор. Провчився чотири роки у

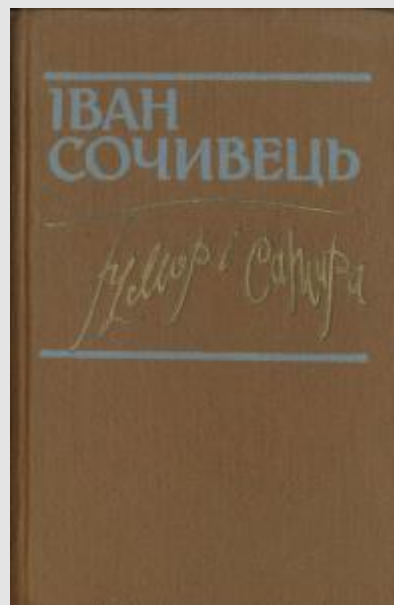
Вищій партійній школі, став дипломованим журналістом, а гумор з мене уже витікав, як сік з берези по весні. Видав дві збірки, а душа не вгамовується. І тоді я в «Перець» подався. У цю, сказати б, Академію гумору і сатири. Ось там уже майже за чверть століття душу відвів», не без самоіронії признавався Іван Йосипович.

Початок війни письменник змальовує у романі «Містечко над Збручем»: «...над усім уже панує гуркіт розриву снарядів, що доноситься з-за Збруча, вселяючи в серця страх, сіючи паніку. Війна ще невидима. Вона ще за десятки кілометрів, деś між Тернополем і Підволочиськом, але вона вже й тут. Боневідступно насувається на танках, на літаках, на багнетах окупантів, сп'янілих на чужій крові, сльозах, на відчутті своєї переваги».

Наступного дня із групою активістів району Іван Сочивець вирушив на фронт. Під час війни був партторгом батальйону, полку. 1945 року демобілізувався.

По війні пройшов довгий творчий шлях: редактор Волочиської районної газети «Зоря», обласна газета «Радянське Поділля» (нині «Подільські вісті»), від 1958 року був завідувачем відділу літератури, навчався на відділенні журналістики.

Перша збірка прозових гуморесок письменника «Охріміві резерви» побачила світ 1958 року, далі були «Цілющі процедури», «Авторитетна сваха». 1964 року Іван Сочивець став членом Спілки письменників СРСР, а наступного року видав аж дві збірки гумору - «У трьох няхнок» і «Орбіта дядька Тита».

З 1962 року почалась київська кар'єра Івана Сочивця: спочатку завідувачем відділу газети «Радянська освіта», далі у Міністерстві освіти Української РСР, а з 1963 року - завідувачем відділу фейлетонів журналу «Перець», із 1966 року – відповідальним секретарем того ж журналу.

Письменник наполегливо опановував непросте мистецтво сміхової культури, і навіть у роки, коли мішенями для слова сатиричного могли стати далеко не всі негативні явища суспільного життя, багато тем були закритими для критики, він ніколи «не співав дифірамбів вождям і правителям, а завжди виступав проти зла, кривди».

За тиражами своїх книг Іван Сочивець – мільйонер. Його твори і окремі книги виходили в перекладах багатьма іншими мовами. Працю письменника відзначено престижною літературною премією імені Остапа Вишні.

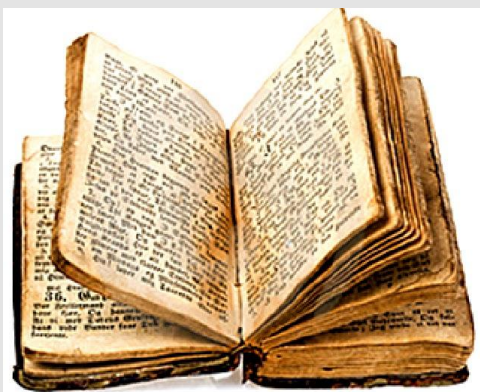
1997 року побачила світ книга «Пани рейвах зняли», написана в особливому жанрі – жанрі «оповідання-діалогу». У книзі відображена невесела багатолика картина сучасного життя з його сміхотворними і комічними, драматичними і потворними реаліями. Письменник намагався вустами простої людини дати відповідь на запитання: куди ж нас ведуть ті лукаві лицедії, котрі, прагнучи бути завжди «на поверхні», ладні щодня міняти і душу й шкіру, і погляди й ідеали.

Радощі і болі простої людини здавна стали радощами і болями письменницького серця.

Гумористами не стають, а народжуються. Як писав наш ювіляр «що за дослідженнями фахівців, діти із сатирично-гумористичним талантом ніяких ні фізіологічних, ні інтелектуальних відхилень не мають. Просто в них здібності поступово... не тим боком вилазять». Саме таким талантом, що вилазить боком і був наділений Іван Йосипович.

Помер Іван Сочивець 2004 року, але його книги надихають та допомагають переживати життєві труднощі та негаразди.

Рекомендована література:

1. «І сміх, і сльози, і любов»: письменник-гуморист Іван Сочивець // Чернігівський вісник. – 1998. – 22 травня. – С. 2.
2. Іван Сочивець: некролог // Літературна Україна. – 2004. – 25 листопада. – С. 2.
3. Куценко П. На барвистім долі рушнику: Івану Сочивцю – 80 / П. Куценко // Деснянська правда. – 1997. – 8 травня.
4. Куценко П. На калиновому мосту: Івану Сочивцю-85 / П. Куценко // Деснянська правда. – 2002. – 8 травня.
5. Куценко П. Чи ж тільки веселяться гумористи?: Про нову книгу земляка письменника-гумориста Івана Сочивця «Лицарі сміху» / П. Куценко // Деснянська правда. – 1990. – 18 липня.
6. Майстер гумору: 80 років з дня народження І.Й.Сочивця // Знаменні та пам'ятні дати по Чернігівській області на 1997 рік. – Чернігів, 1996. – С. 17.
7. Миколаєнко В. Не стало Івана Сочивця / В. Миколаєнко // Деснянська правда. – 2004. – 18 листопада. – С. 2.
8. Наш земляк – лауреат премії імені Остапа Вишні // Деснянська правда. – 1986. – 16 листопада.

9. Серебряков Л. Сказано – люкс!: книги наших земляків / Л. Серебряков // Деснянська правда. – 1988. – 12 березня.
10. І.Й.Сочивець (1917) // Історичний календар Чернігівщини. – Київ, 1997. – С. 264.
11. Сочивець І. Василь коня купив: гумореска / І. Сочивець // Деснянська правда. – 1998. – 2 липня.
12. Сочивець І. [Гуморески] / І. Сочивець // Літературний Чернігів. – 2003. - № 2. – С. 171-174.
13. Сочивець І. Добродійна операція: гумореска / І. Сочивець // Деснянська правда. – 1998. – 22 квітня.
14. Сочивець І. Зозуля накувала: роздуми письменника / І. Сочивець // Деснянська правда. – 1992. – 9 травня.
15. Сочивець І. Студенстські роки – найяскравіша сторінка життя / І. Сочивець // Літературний Чернігів. – 2004. - № 1. – С. 148-159.
16. Сочивець Іван Йосипович [Електронний ресурс] // Вікіпедія: [веб-сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу:
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BE%D1%87%D0%B8%D0%B2%D0%B5%D1%86%D1%8C_%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD_%D0%99%D0%BE%D1%81%D0%B8%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87 - Назва з екрана.

Укладач Л. М. Казакова

Редактор В. М. Вересоцька, О. М. Волченко

Відповідальна за випуск Т. М. Ключ